

سُورَةُ الْحَجِّ سورَةُ الْحَجِّ

بِسْمِ به‌ناوی اللَّهِ خدا الرَّحْمَنِ ئەوێه‌ری میهره‌بان و به‌به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئەوێه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ خُذُوا بَیْسَ و پارێزکار بن له رَبَّكُمْ به‌روه‌دیگارتان إِنَّ به‌راستی

زَلْزَلَةً له‌رزه‌له‌رز و راهه‌ژانی السَّاعَةِ رۆژی قیامه‌ت شَيْءٌ شَتَّى عَظِيمٌ زۆر مه‌زنه (١) يَوْمٌ ئەو پڕۆژه‌ی

تَرَوْنَهَا ده‌بیین تَذْهَلْ بێئاگاده‌ی كُلِّ هه‌موو مَرْضِعَةٍ شیرده‌ریک عَمَّا له‌وه‌ی أَرْضَعَتْ شیر پێداوه

وَتَضَعُ و داده‌ی كُلِّ هه‌موو ذَاتِ خَاوَنٍ حَمَلٍ سَکِکٍ حَمَلُهَا سَکَکَهِی وَتَرَى و ده‌بیینی النَّاسُ خه‌لک

سُكْرَى سه‌رخۆش ن وَمَا وَ- هُمْ ئەوانِ سُكْرَى سه‌رخۆش (-نی) ن وَلَكِنَّ به‌لام

عَذَابٍ عه‌زاب و ئەشکه‌نجه‌ی اللَّهِ خدا شَدِيدٌ زۆر تونده (٢) وَمِنْ و (هه‌یه) له النَّاسِ خه‌لک

مَنْ که‌سانیک يُجَادِلْ ده‌مه‌قاله‌ ده‌کات فِي ده‌رباره‌ی اللَّهِ خدا بِغَيْرِ به‌ی

عِلْمٍ (هیچ) زانین و زانست و زانیاریه‌ک وَيَتَّبِعْ و ده‌که‌وێته‌ دوای كُلِّ هه‌موو شَيْطَانٍ شه‌یتانیکی

مَرِيدٍ سه‌رپێچیکاری شه‌راوی (له‌ جنۆکه‌ و مروّف) (٣) کُتِبَ نوسراوه عَلَيْهِ له‌سه‌ری أَنَّهُ به‌دُنْیایی ئەوه

مَنْ ئەوه‌ی تَوَلَّاهُ بیکاته‌ دۆستی خۆی فَأَنَّهُ ئەوه‌ بێگومان يُضِلُّهُ گومرای ده‌کات وَيَهْدِيهِ و پێنموونی ده‌کات

إِلَى بۆناو عَذَابٍ عه‌زاب و ئەشکه‌نجه‌ی السَّعِيرِ ئاگری جوّشدرای دۆزه‌خ (٤) يَا أَيُّهَا هُوَ ئەی

النَّاسُ خەلکینە **إِنْ** ئەگەر **كُنْتُمْ** ئێوە - **فِي** لە **رَيْبٍ** گومان دا (-بۆینە) **مِنْ** لە **الْبَعَثِ** زیندوو بوونەوه

فَإِنَّا ئەو ئیمە **خَلَقْنَاهُ** ئێوەمان خولقاندووە **مِنْ** لە **تُرَابٍ** خۆلێک **ثُمَّ** پاشان **مِنْ** لە **نُطْفَةٍ** تنۆکێک

ثُمَّ پاشان **مِنْ** لە **عَلَقَةٍ** هەلواسراویک **ثُمَّ** پاشان **مِنْ** لە **مُضْغَةٍ** پاروێکی **مُخَلَّقَةٍ** رێک و دروستکراو

وَعَبَّرَ و - **مُخَلَّقَةٍ** دروست (-نە) کراو **لِنَبِيٍّ** تارپون بکەینەوه **لَكُمْ** بۆ ئێوە **وَنُقِرَّ** و جیگیر دەکەین **فِي** لە ناو

الْأَرْحَامِ منالدا نەکان **مَا نَشَاءُ** ئەوەندە ئیمە بمانهوی **إِلَى** تا **أَجَلٍ** کاتیکی **مُسَمًّى** دیاریکراو **ثُمَّ** پاشان

نُخْرِجُكُمْ دەرتان دەهێنین **طِفْلاً** وەک منالێک **ثُمَّ** پاشان **لِتَبْلُغُوا** تا دەگەن بە **أَشَدِّكُمْ** ئەوپەڕی توند و تۆلێتان

وَمِنْكُمْ و (هەیه) لەنگۆ **مَنْ** کەسانیک **يُتَوَفَّى** تەواو دەکرێن (روحيان دەکیشری) **وَمِنْكُمْ** و (هەیه) لەنگۆ

مَنْ کەسانیک **يُرَدِّدْ** دەگێردرێتەوه **إِلَى** بۆ **أَرْدَلٍ** پەزێلترین و بۆ قیمەتترینی **الْعُمُرِ** تەمەن **لِكَيْلَا يَعْلَمَ** تانەزان

مِنْ لە **بَعْدِ** دوا **عِلْمٍ** زانین و زانست و زانیاریهک **شَيْئًا** (هیچ) شتێ **وَتَرَى** و دەبینی **الْأَرْضِ** زەوی

هَامِدَةً کە **فَإِذَا** جا کاتی **أَنْزَلْنَا** دامانبەزاندە **عَلَيْهَا** سەری **الْمَاءِ** ئاوێک **أَهْتَرَّتْ** راهەژا **وَرَبَّتْ** و زیدەبوو

وَأَنْبَتَتْ و رواندی **مِنْ** لە **كُلِّ** هەموو **زَوْجٍ** جۆر و بابەتیکی **بَرِيحٍ** قەشەنگی دلخۆشکەر (٥) **ذَلِكَ** ئەو

بِأَنَّ بەوێ بەراستی **اللَّهُ** خودا **هُوَ** هەرخۆی **الْحَقُّ** ھەق و راستییە **وَأَنَّهُ** بەدەلنایێ ئەو

يُحْيِي ئەژێننەوه و زیندوو دەکاتەوه **الْمَوْتِ** مردوووەکان **وَأَنَّهُ** بەدەلنایێ ئەو **عَلَى** لەسەر **كُلِّ** هەموو

شَيْءٍ شتێک **قَدِيرٌ** تەواو توانادارە (٦) **وَأَنَّ** و (بیگومان) **السَّاعَةِ** رۆژی قیامەت **ءَايَةٍ** ھاتییە **لَا** -

رَيْبٍ گومان (-نە) **فِيهَا** تیایدا **وَأَنَّ** و بیگومان ھەر **اللَّهُ** خودا **يَبْعَثُ** زیندوو دەکاتەوه **مَنْ** ئەوێ **فِي** لە ناو

الْقُبُورِ گۆر و قهبره كان (۷) وَمِنْ و (ههيه) له النَّاسِ خهلك مَنْ ئهوهى يُجِدِلْ دهمه قاله دهكات

فِي دهربارهى اللهَ خودا بَغَيْرَ به بى عِلْمَ (ههچ) زانين و زانست و زانياريهك وَلَا هُدًى و (ههچ) رېنمونىك

وَلَا كِتَابَ و (ههچ) كىتاب و نوسراوىكى مُنِيرَ رۆشه نكه ره وه (۸) ثَانِي - عِطْفِهْ مى خوى (-باداين)

لِيُضِلَّ تا له رى لايدا و گومرا بكات عَنْ دوور له سَبِيلَ رېنگاى اللهَ خودا لَهُ بوى ههيه فِي له

الدُّنْيَا دونيادا خَزَيَّ شهرمه زارى و ريسواي وَنَذِيْقُهُرُ و يى ده چيژين يَوْمَ له رۆزى

الْقِيَمَةِ قيامهت (ههلسانه وه له گۆره كان و به پاوهستان له مهيدانى مهحشر) عَذَابَ عهزاب و ئهشكه نجهي

الْحَرِيقِ ئاگر (ى دۆزهخ) (۹) ذَلِكَ ئهويان بِمَا به (هوى) وهى قَدَمَتْ پېشيوخست و كردى

يَدَاكَ ههردوو دهسته كانت وَأَنْ و بېگومان اللهَ خودا لَيْسَ - بِظَلَمَ (ههچ) سته مكار (-نيه) لِلْعَبِيدِ بۆ بهنده كان

(۱۰) وَمِنْ و (ههيه) له النَّاسِ خهلك مَنْ ئهوهى يَعْبُدُ ده به رستى اللهَ خودا عَلَى له سه ر

حَرْفَ لىوارى فَإِنْ جا ئه گهر أَصَابَهُرُ توشى هات خَيْرَ چاكه يهك أَطْمَأَنَّ ئارام و دنيا بوو بِهِ يى

وَأِنْ و ئه گهر أَصَابَتْهُ توشى هات فِتْنَةً به لاو و تافى كردنه وه أُنْقَلَبَ وه رگه را عَلَى له سه ر وَجْهَهُرُ روى

خَسِرَ خهساره تمه ندى الدُّنْيَا دونيا وَالْآخِرَةِ و رۆزى دووايى (-بوون) ذَلِكَ ئه وهيه هُوَ به راستى

الْخُسْرَانِ خهساره تمه ندى و له دهستدانى الْمُبِينِ رۆن و ديار (۱۱) يَدْعُوا هاوارده كات و ده پارېته وه مِنْ له

دُونِ غهبرى اللهَ خودا مَا لَا يَضُرُّهُرُ له وشتهى زيانى لَيْنادات وَمَا و ئه وهى لَا يَنْفَعُهُرُ سودى پېنا به خشى

ذَلِكَ ئه و هيان هُوَ (به راستى) الضَّلَلُ گومرايَ الْبَعِيدِ زۆر دوور ه (۱۲) يَدْعُوا هاوار و بانگ ده كاته

لَنْ تَهْوِي ضَرْوُ زَهْرٍ وَزِيَانِي أَقْرَبَ نَزِيكَتَرِهِ مِنْ لَهُ نَفْعُهُ سَوْدٌ وَقَازَانَجِي لِبَيْتُسْ به‌راستی خراپترین

الْمَوْلَى دوست ه وَلِبَيْتُسْ و ههر خراپترین ه الْعَشِيرِ هاوَهَلْ و کۆمهَلْ و عه‌شیرهت (۱۳) إِنَّ به‌دنیایی

اللَّهُ خودا يَدْخُلُ - الَّذِينَ تَهو (کهس) انهى ءَامِنُوا بروایان هینا وَعَمَلُوا و کردوویانه

الْصَّلَاتِ کارو کرده‌وه چاکه‌کان (-ده‌خاته ناو) جَنَّتْ باخ و به‌هه‌شتانی تَجْرِي دروات مِنْ لَهُ تَحْتَهَا ژیریاندا

الْأَنْهَرُ روباره‌کان إِنَّ به‌دنیایی اللَّهُ خودا يَفْعَلُ - مَا يُرِيدُ تَهو‌هی ده‌یه‌وئیت (ده‌یکات) (۱۴) مَنْ تَهو‌هی

كَانَ پیشان يَظُنُّ وای ده‌زانی أَنْ كَه لَنْ - يَنْصُرُهُ - اللَّهُ خودا (-سه‌ری ناخات و پرزگاری ناکات) فِي لَهُ

الدُّنْيَا دونیا وَالْآخِرَةِ و رۆژی دواپی فَلْيَمْدُدْ با درئیزیکاته‌وه بِسَبَبٍ به‌هۆکاریک (په‌تیک) إِلَى بُو

السَّمَاءِ ئاسمان ثُمَّ پاشان لَيَقْطَعَنَّ با بیریت فَلْيَنْظُرْ جا‌باه‌ته‌ماشابکات هَلْ ئایا يَذْهَبَنَّ -

كَيْدُهُ پیلانه‌که‌ی (-لاده‌بات) مَا يَغِيظُ تَهو‌هی رقی لَبِيه (۱۵) وَكَذَلِكَ و ئاوا أَنْزَلْنَاهُ دامانبه‌زاند

ءَايَاتٍ به‌لگه و نیشانه‌ی گه‌وره يَبَيِّنُ هه‌مووی رۆن و ئاشکران وَأَنَّ و بیگومان ههر اللَّهُ خودا

يَهْدِي رَينموونی ده‌کات مَنْ تَهو‌هی يُرِيدُ تَهو‌ده‌یه‌وئیت (۱۶) إِنَّ به‌دنیایی الَّذِينَ تَهو (کهس) انهى

ءَامِنُوا بروایان هیناوه وَالَّذِينَ و تَه‌وانه‌ی هَادُوا بوونه جووله‌که وَالصَّبِيْنِ و صابیئه‌کان وَالنَّصْرَى و دپانه‌کان

وَالْمَجُوسِ و مه‌جوسیه‌کان وَالَّذِينَ و تَه‌وانه‌ی أَشْرَكُوا شه‌ریکیان داناوه إِنَّ به‌دنیایی اللَّهُ خودا

يَفْصِلُ جیا‌ده‌کاته‌وه بَيْنَهُمْ نیوانیان یَوْمَ رۆژی الْقِيَمَةِ قیامه‌ت و زیندوو‌بوونه‌وه إِنَّ به‌دنیایی اللَّهُ خودا

عَلَى له‌سه‌ر كُلِّ هه‌موو شَيْءٍ شَتِیک شَهید شایه‌ته (۱۷) أَلَمْ تَرَ نَه‌ت بینوه أَنْ که‌وا به‌دنیایی

اللهُ خُودا يَسْجُدُ سوژده دهبات لَهْ بَوِي مَن تهوهي في له اَلْسموتُ ناسمانه كانه وَمَن و تهوهي في له

اَلْأَرْضُ زهويدياه اَلْشمسُ و رَوژ و اَلْقَمَرُ و مانگ و اَلنُّجُومُ و تهستيره كان و اَلْجِبَالُ و چياكان

و اَلشَّجَرُ و دار و درختان و اَلدَّوَابَّ و (چوارپښيان) و كَثِيرٌ و زور مَن له اَلنَّاسُ خهلك و كَثِيرٌ و زورنك

حَقَّ ههق و شايسته بووه عَلَيْهِ له سهري اَلْعَذَابُ عهزاب و تهشكه نجه وَمَن و ههركه سي يَهِنٌ -

اللهُ خُودا (-ريسوا و بپريزي بكات) فَا تهوه نيه لَهْ بَوُئِه و (كهسه) مَن (هيچ) مُكْرِمٌ ريزلينهريك اِنَّ به دننيابي

اللهُ خُودا يَفْعَلُ (تهوشته) دهكات مَا يَشَاءُ ﷻ تهوهي (خوي) بيهويت (١٨) هَذَانُ تهو دوانه

خَصْمَانِ دوو ږكابه رن اَخْتَصَمُوا دووبه ره كيان كرده في دهرياره ي رَبِّهِم پهروه ردگاريان فَاَلَّذِينَ تهوانه ي

كَفَرُوا كوفريانكرد و بې پروابوون قُطِعَتْ براندراره لَهْم بُوَيان ثِيَابٌ پوشتاكيك مَن له نَارٌ ناگريك

يُصَبِّ داده رزيندري مَن له فَوْقُ سه ر رُؤُوسِهِم سهريان اَلْحَمِيمِ ناوي به كول كه وتوو (١٩)

يُصْهَرُ ده تويندري تهوه يِه يِي مَا فِي تهوهي له ناو بَطُونِهِمْ سكياندياه و اَلْجُلُودُ له گهل پيسته كان (٢٠)

وَلَهُمْ و بُوَيان ههيه مَقْمِعٌ گورز و کوتكانيك مَن له حَدِيدٌ ناسن (٢١) كُلَّمَا هه ر جاره ي

أَرَادُوا بيانه وي اَنْ كه يَخْرُجُوا ده ريجن مَنَّا له وي مَن له غَمٌّ غه م و په ژاره ي اُعِيدُوا ده گيردري تهوه

فِيهَا بَوِي وَذُقُوا و (ده گوتري) ده بجيزن عَذَابُ عهزاب و تهشكه نجه ي اَلْحَرِيقُ ناگر (ي دوزه خ) (٢٢)

اِنَّ به دننيابي اللهُ خُودا يُدْخِلُ - اَلَّذِينَ تهو (كهس) انه ي ءَامِنُوا برويان هينا وَعَمِلُوا و كردويانه

اَلصَّلٰحٰتِ كارو كرده وه چاكه كان (-ده خاته ناو) جَنَّتْ باخ و به هه شتاني تَجَرِي دروات مَن له تَحْتَهَا ژيريدا

الْأَنْهَرُ روبره کان یُحْلَوْنَ ده رازیندرینه وه فِیْهَا تیایدا مِنْ لَه اَسَاوِر خشل و بازنگانیک مِنْ لَه ذَهَبْ زئیر
 وَلَوْلَا و مرواری وَلِبَاسُهُمْ و جل و بهرگیان فِیْهَا تیایدا حَرِیرْ ئاوریشمه (۲۳) وَهْدُوا و رینمونی کران
 إِلَى بُو الطَّيِّب چاک و پاکي مِنْ لَه الْقَوْلْ گوفتار وَهْدُوا و رینمونی کران إِلَى بُو صِرْطْ شارِیگی
 الْحَمِيدْ خودای سوپاسکراو و ناسراو به سیفات و کاری بهرزی پیروز (۲۴) إِنَّ به دنیایي الدِّینْ ئه وانهی
 كَفَرُوا کوفریانکرد و بی پروابوون وَيَصُدُّونْ و پیشگری و ریگری ده کهن عَنْ لَه سَبِيلْ ریگی الله خدا
 وَالْمَسْجِدْ و مرگه وتی الْحَرَامْ پیروز (که عبهی پیروز) الَّذِي ئه وهی جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ بُو خه لک
 سَوَاءْ وهک یهک (مان لیکردوه) الْعِکْفْ ئه وهی خانه نشین و ئیعتیکافی کردوه فِیْهِ تیایدا
 وَالْبَادْ و ئه وهی له ده شته وَمَنْ و هه رکه سی یُرِدْ بیهوی فِیْهِ تیایدا بِالْحَادِ لادانیک له حهق
 بِظُلْمْ به زولم و ستهم نُذِقْهُ پی ده چئین مِنْ لَه عَذَابْ عه زاب و ئه شکه نجهی اَلِیمْ زور به ژان و ئازار (۲۵)
 وَإِذْ و که بَوَانَا دامان مه زراند لِابْرَهِیمْ بُو ئیبراهیم مَكَانْ جیگی اَلْبَیتْ که عبه اُنْ که لَا -
 تَشْرِكْ شهریک و هاوئل دا (-نه) نَبِیْ بُوْمْ شَیْءٌ (هیچ) شَئٍ وَطَهَّرْ و پاک و خاوین بکه وه بَیتِی ماله کهم
 لِلطَّاغُوتِینْ بُو ته و افکاران وَالْقَائِمِینْ و وه ستاوان (له نوێژ) وَالرُّكْعْ و کرنوشبه رانی اَلسُّجُودْ سوژده بهر (۲۶)
 وَأَذِنَ و بانگ بده فِیْ لَه ناو اَلنَّاسِ خه لک بِالْحَجِّ به حه جکردن یَا تُوكْ بُوْت دین رِجَالًا به پییان
 وَعَلَى و له سه ر کُلْ هه موو ضَامِرْ لاوازه (حوشتریک) یَا تُینْ دین مِنْ لَه کُلْ هه موو فَجْ رِئِیک ی
 عَمِیقْ دوور و قَوْلْ (۲۷) لَیْسَ هَدُوا تا ئاماده بن و ببینن مَنَفِعْ گه لیک سوود هُمْ بُوخویان

وَيَذْكُرُوا و یادبکه نه وه اسم ناوی الله خدا في له ايام روزانیک ی معلومت زانراوی دیاریکرا علی له راست

مَا رَزَقَهُمْ نه وهی خدا پییداون من له بهیمه نازل ی الانعم مهر و مالات و حوشر و چیل فکلوا جا بخون

مِنْهَا لِي و اطعموا و خواردن بدهنه الباس برسی و تامه زرو ی الفقير نه بوون و فهقير (۲۸) ثم پاشان

لَيَقْضُوا با ته و اوبکه ن (و نه هیلن) تفهم پیسی و دژوونی و پرچ و نینوک و لیوفوا و به جی بگهین

نُذَوِّرُهُمْ نه زر و قوربانیه کانیاں و لیطوفوا و طه و اف و خولانه وه بکه ن بالیت به مالی

الْعَتِيق کوئی به ریز و پایه دار (که عبهی مالی خودا) (۲۹) ذلک نه وه و من و هه رکه سی

يُعْظِمُ به ریز و گه وره راگری حرمت پرور زکراوه کانی الله خودا فهو نه وه نه و خیر چاکتره لهو بو خوی

عِنْدَ لای ربه په روه ردگاری و احلت و حلال و په واکراوه لکم بوتان الانعم مهر و مالات و نازه لان

إِلَّا جگه له ما یئلی نه وهی ده خویندریته وه علیکم به سه رتان فاجتنبوا جا خودوور بخه ن له

الرَّجْس پیسی و ناپاکی من له (بابه تی) الاوثن بته کان و اجتنبوا و خو دوور بگرن له قول قسه و گوتاری

الزور ناهه قی و نارپه وایی (هه لبه ستراو) (۳۰) حنفاء رووله (هه ق) لله بو خودا غیر -

مُشْرِكِينَ هاوئل و موشریک (-نه بن) به یی و من و هه رکه سی یشرک شیرک و هاوئل دابئی بالله بو خودا

فَكَأَنَّمَا نه وه هه روه ک نه وه به خر که وتبی من له السماء ناسمان فتخطفه جا ده یفرئی الطیر بالنده

أَوْ يان تهوی به هه وادا ده چی و ده یخاته خورای به - الریح (په شه) با فی له ناو مکان جیگایه کی

سَحِيق زور دوور (۳۱) ذلک و نه وه و من و هه رکه سی یعظم به ریز و گه وره راگری شعیر دروشمه کانی

اللهُ خُودَا فَاِنَّهَا ئَهْوَه بَه دَنْيَايِ مِنْ لَه تَقْوَى پارێزکاری و خوداترسی الْقُلُوب دَلَه کانه (۳۲)

لَکُم بۆتان ههیه فِیْهَا تیایدا مَنَفِع چه نندین سوود إِلَى تا أَجَل کاتیکی مُسَمًی دیاریکراوی تُم پاشان

مَحَلَّهَا جینگاکه‌ی (بۆ سه‌ربهرین) إِلَى بۆلای الْبَیْت مایِ الْعَتِیق کۆنی به‌رپێز و پایه‌دار (۳۳)

وَلِکُلِّ لۆ ههر (بۆ هه‌هموو) أُمَّة ئوممه‌ت و گه‌لێک جَعَلْنَا دامانناوه مَنَسْکَا قوربانی و دروشمێک

لَیْذِکُرُوا تا یادبکه‌نه‌وه اَسْم ناوی الله خُودَا عَلَی له‌سه‌ر مَا رَزَقَهُمْ ئه‌وه‌ی خُودَا پێیداوون مِنْ لَه

بِهِمَّة ئازه‌لی الْأَنْعَم مه‌ر و مالات و چێل و حوشر فَالْهُکُم جا خُودَا و په‌رستراوتان إِلَه خُوداو په‌رستراوێکه

وَحَدَّ یه‌ک فَلَهَر ئیتر ههر بۆئهو اَسْلَبُوا ملکه‌چی بکه‌ن وَبَشَّر و مرگێنی بده

الْمُخْبِتِین ئه‌وانه‌ی ملکه‌چ و گوێرایه‌لن (بۆ خُودَا) (۳۴) الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی إِذَا کاتێ دَکِر (ناوی) یادکراوه و هینرا

الله خُودَا وَجِلَتْ له‌ترسا ده‌له‌رزئ قُلُوبُهُمْ دَلَه کانیان وَالصَّیْرِین و ئه‌وانه‌ی ئارامگرن عَلَی له‌سه‌ر مَا ئه‌وه‌ی

أَصَابَهُمْ تووشیان هاتوو و به‌ریانکه‌وتوو وَالْمُقِیْمِی و ئه‌وانه‌ی رێک داده‌مه‌زرێن الصَّلَاة نوێژان وَمَا و له‌وه‌ی

رَزَقَهُمْ پێمانداوون له‌ رِزق و رۆزی یُنْفِقُونَ ده‌به‌خشنه‌وه (۳۵) وَالْبَدَن و حوشری قوربانی

جَعَلْنَاهَا (مان) کردوه لَکُم بۆتان مِنْ لَه شَعِیر دروشمه‌کانی الله خُودَا ، لَکُم بۆتان فِیْهَا تیایدا یه

خَیْر خَیْر و سوود فَادُکُرُوا جا یادبکه‌نه‌وه اَسْم ناوی الله خُودَا عَلَیْهَا له‌سه‌ری صَوَاف ریزگرتوو

فَإِذَا جاکاتێ وَجِبَتْ که‌وت و جیگه‌ریوو (له‌سه‌ر زه‌وی پاش سه‌ربهرین) جُنُوبُهَا لایه‌کانی فَکُلُوا ئیتر بخۆن

مِنْهَا له‌وی وَأَطِيعُوا و خواردن بده‌نه الْقَانِع ئه‌وه‌ی به‌ ههر به‌شێک پازیه وَالْمُعْتَرَّ و ئه‌و هه‌ژاره‌ی داوا ده‌کات

كَذَلِكَ ثَاوَا سَخَرْنَاهَا رُوحَسَانْدُوومَانَه وَ ژِئِرْبَارْمَان خَسْتَوَه لَكُم بُوْتَان لَعَلَّكُمْ بَه لَكُو ئِيَوَه

شَكْرُون سوپاسگوزاری بکهن (۳۶) لَنْ يَنَال نَاگَات بَه اَللّٰهُ خُودَا لُحُمَهَا گۆشته کهی

وَلَا دِمَاؤُهَا وَ نَه خَوِيْنَه کَشِي وَلَكِنْ بَه لَام يَنَالُهُ يِيْ دَه گَات اَلتَّقْوٰى خُودَاتَرَسِي وَ پَارِيْزِکَارِي مِّنْكُمْ لَه نَگُو

كَذَلِكَ ثَاوَاي سَخَرَهَا رُوحَسَانْدُوَوَه لَكُم بُوْتَان لِتُكَبِّرُوْا تَا گَه وَرَه پَاگَرَن اَللّٰهُ خُودَا عَلٰى لَه سَهَر

مَا هَدَيْتُمْ نَه وَهِي رِيْئِمُونِيْکَرْدُوون وَ هِيْدَايَه نِي دَاوَن وَبَشِّر وَ مَزْگِيْنِيْ بَدَه اَلْمُحْسِنِيْنَ چَاکَه کَاَرَه کَان (۳۷)

اِنَّ (دَلْنِيَابَن) اَللّٰهُ خُودَا يُدْفِعْ بَه رَغْرِيْ دَه کَات عَنْ لَه اَلَّذِيْنَ نَهَو (کَه س) اَنَهِيْ ءَامِنُوْا بِرَوَايَان هِيْ نَاوَه

اِنَّ بَه دَلْنِيَايِ اَللّٰهُ خُودَا لَا يُحِبُّ خَوْشِيْ نَاوِيْتِ كُلِّ هَه مَوُو خَوَانِ خِيَاَنَه تَکَارِيْکِي

كَفُوْر زُوْر نَاشُوْکَر وَ بِيْ نَه مَهْک (۳۸) اُذِن رِيْگَا دَرَاوَه لِّلَّذِيْنَ بُوْئَه وَ اَنَهِيْ يَمُوتُوْنَ جَهَنگ وَ کُوشْتَار دَه کَرِيْ دَرِيْان

بِأَنَّهُمْ بَه وَهِيْ نَه وَهِيْ بَه رَاسْتِي ظَلَبُوا نَهَوَان زُوْلَم وَ سَتَه مِيَان لِيْکَرَاوَه وَاِنَّ وَ بَه دَلْنِيَايِ اَللّٰهُ خُودَا عَلٰى لَه سَهَر

نَصْرِهِمْ بِشْتِيَوَانِيْ وَ سَهَر خَسْتَنِيَان لَقَدِيْر تَهَوَاو تَوَانَا دَارَه (۳۹) اَلَّذِيْنَ نَهَوَانَهِيْ اُخْرِجُوْا وَ دَه دَه رَخَاوَن مِّنْ لَه

دِيْرِهِمْ زِيْد وَ مَالَه کَانِيَان بَغِيْر بَه بِيْ حَقِيْ (هِيْچ) هَه ق وَ رَهَوَايِيْهَک اِلَّا نِيْلَا اَنْ نَه وَهِيْ کَه يَقُوْلُوْا بَلِيْن

رَبَّنَا پَه رَوَه رَدِيْگَارْمَان اَللّٰهُ هَه ر خُودَا يَه وَلَوْلَا دَفْع وَ نَه گَه ر نَه وَهَنَه بِيْ کَه- اَللّٰهُ خُودَا اَلنَّاس خَه لَک

بَعْضُهُمْ هَه نَدِيْکِيَان يَبْعَضُ بَه هَه نَدِيْک (-لَا دَه بَات وَ لَه نَاوَدَه بَات) هَلْدِمَتْ نَه وَه بَه دَلْنِيَايِ وِيْرَان دَه کَرَا

صَوْمِعْ پَه رَسْتَايِ رَاهِيْيَه کَان وَبِعْ وَ کَه نِيْسَه کَان وَصَلَوْتُ وَ پَه رَسْتَايِ جُوْلَه کَه کَان

وَمَسْجِدْ وَ مَزْگَه وَتِيْ مَوْسَلْمَانَه کَان يَذْکُرْ بَاسَدَه کَرِيْ وَ يَاد دَه کَرِيْ تَه وَه فِيْهَا تِيَايْدَا اَسْم نَاوِيْ اَللّٰهُ خُودَا کَثِيْرًا زُوْر

وَلْيَنْصُرَنَّ -و- اللَّهُ خدا (-به دنیای سهرده خات) مَنْ ئەوهی یَنْصُرُهُ سهری ده خات إِنَّ به دنیای اللَّهِ خدا

لَقَوِي هه رزور به هیزی عزیز زالی باله ده ست (٤٠) الَّذِينَ ئەوانه ی إِنَّ ئەگەر

مَكْنَهُمْ دامه زراو و جیگیرمانکردن فِي له ناو الْأَرْض زهوی أَقَامُوا ریک و دامه زراو ده کهن الصَّلَاة نوێژ

وَأَتُوا و دین و ده به خشن الزَّكَاة زه کات (پاککاری و بره و دان) وَأَمَرُوا و فه رمان ده کهن

بِالْمَعْرُوف به کاری چاک و په سندن وَنَهَوْا و قه ده غه کاری ده کهن عَنْ له الْمُنْكَر خراپه و کاری ناپه سندن

وَاللَّهُ و هه ر بو خدا ده که پێته وه عَقِبَةَ سه ره نه نجامی الْأُمُور کار و باره کان (٤١) وَإِنْ و ئەگەر

يُكَذِّبُكَ بروت پێنه کهن و به دروژ دابنێن فَقَدْ ئەوه به دنیای كَذَّبَتْ - قَبْلَهُمْ له پێش ئەوان قَوْم قهومی

نُوح (پێغه مبه ر) نوح وَعَاد و (قهومی) عاد وَثَمُود و (قهومی) ئەموود (-به دروژیان دانا و بروایان نه هینا) (٤٢)

وَقَوْم و قهومی إِبْرَاهِيم ئیبراهیم وَقَوْم و قهومی لُوط لوط (٤٣) وَأَصْحَاب و خه لکی

مَدْيَن شاروچکه ی مه دیه ن وَكَذَّب و به دروژدانرا مُوسَى موسا فَأَمَلَيْت ئیتر مؤله ت و ماوه م دا

لِلْكَافِرِينَ بو بیروا و کافره کان ثُمَّ پاشان أَخَذْتَهُمْ راپیچمکردن فَكَيْف جا چوَن كَانَ بوو

نَكِير ئینکارکردن و سزای (من) (٤٤) فَكَانَ جا وه ک چه ندين مِنْ له قَرِيَّة شار و دبیان

أَهْلَكْنَهَا له ناو مانبرد و خاپوورمانکردن وَهِيَ و ئەوان ظَالِمَةٌ سه ته مکار بوون فِيهَا جا ئەو خَاوِيَةٌ رماوه

عَلَى به سه ر عُرُوشَهَا بانه کانیا نه وه وَبِئْر و بیری مُعْطَلَةٌ په کخراو وَقَصْر و قه سر و ته لاری

مَشِيد پته و ی به رز و بئند (٤٥) أَلَمْ يَسِيرُوا ئایا نه گه راوَن فِي به ناو الْأَرْض زهوی فَتَكُون ئیتر -

هُم بۆيان (-هه ب) قُلُوبٌ دَلَانِيكَ يَعْقِلُونَ تېيگه ن و پېيگه ن بَهَا يِي اَوْ يان اِذَانٌ گويچكانيك

يَسْمَعُونَ بېيسن بَهَا يِي فَاِنَّهَا ئه وه به دنيايى لَا تَعْمَى كويرناكات اَلْأَبْصَرُ بينايه كان وَلَكِنْ به لام

تَعْمَى كوير ده كات اَلْقُلُوبُ دله كان اَلَّتِي ئه وهى فِي له ناو- اَلصُّدُور سينه كان (-دايه) (٤٦)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ و په له ت لیده كه ن بِالْعَذَابِ بۆ عه زاب و ئه شكه نجه وَلَنْ وهه رگيز - يَخْلِفُ دوا (-نا) خات

اللَّهُ خُودا وَعَدُّهُ واده و به ئينى خوى وَإِنَّ و به دنيايى يَوْمًا رَوَّيْكَ عِنْدَ لای رَبِّكَ په روه رديگارت

كَأَنَّ وَهك هه زار سَنَةً سالان ه مِمَّا له وهى تَعُدُّونَ ئيوه ده يژميرن (٤٧) وَكَأَنَّ و وهك (زور) يَك

مِنْ له قَرْيَةٍ شار و ديه كيه كان اُمَلِّيتْ مۆله تم دا لَهَا بۆ وى وَهِيَ له كاتى ئه وان ظَالِمَةٌ سته مكار بوون

ثُمَّ پاشان أَخَذَتْهَا راپيچم كردن وَإِلَى و هه ر بۆلاى من ه اَلْمَصِيرِ چاره نووس و سه ره ئه نجامه كان (٤٨) قُلْ بَلَى

يَا أَيُّهَا هُو ئه ي اَلنَّاسِ خه لكينه إِنَّمَا له راستيدا ته نها اَنَا مِنْ لَكُمْ بۆتان نَذِيرٌ ترسي نه ريكي

مُبِينٌ ديار و ئاشكرا م (٤٩) فَالَّذِينَ ئه و (كه س) انه ي ءَامِنُوا بروايان هينا وَعَمِلُوا و كردوويانه

اَلصَّلٰتِ كارو كرده وه چاكه كان هُم بۆيان ، بۆئه وان (هه يه) مَغْفِرَةً ليخوش بوونيكي وَرَزَقٌ و رزق و روزه كي

كَرِيمٌ زور والا (٥٠) وَالَّذِينَ و ئه وان ه ي سَعَوْا هه ول و كۆششيان كرده ي فِي له (راست)

ءَايَاتِنَا ئايه ته كانمان (به لگه و نيشانه و موعجزاته كان) مُعْجِزِينَ به مه به ستي ره تكد رنه وه و تانه و ته شه ر ليداني

أُولَٰئِكَ ئه وان أَصْحَابُ هاوهل و ره فيقانى اَلْحَجِّمْ دوزه خ ن (٥١) وَمَا و - أَرْسَلْنَا ئيمه (-نه) مانناردوه

مِنْ له قَبْلِكَ پيش تو مِنْ (هيج) رَسُولٍ په يامبه ريكي وَلَا نَبِيٍّ و نه (هيج) پيغه مبه ريكيش إِلَّا ئيلا إِذَا كَاتِي

تَمَنَّى خۆزگه‌ی خواستوه له خۆیندنه‌وه‌که‌ی **الَّتِي - الشَّيْطَانُ** شه‌یطان (-هه‌سه‌سه و شوبه‌ه‌ی) هاویشتۆته **فِي** ناو

أَمْنِيَّتِهِ خۆیندنه‌وه و خۆزگه‌که‌ی **فَيَنْسَخُ** جا- **اللَّهُ** خودا (-لاده‌بات) **مَا يُلْقِي** ئه‌وه‌ی-

الشَّيْطَانُ شه‌یطان (-هاویشتیته ناوی) **ثُمَّ** پاشان **يُحْكِمُ** - **اللَّهُ** خودا

آيَاتِهِ ئایه‌ته‌کانی (-پێک و پێک و مه‌حکمه ده‌کات) **وَاللَّهُ** و خودا **عَلِيمٌ** ته‌واو زانا و ئاگاداری

حَكِيمٌ ته‌واو کاربه‌جی (یه) **(٥٢) لِيَجْعَلَ** تا وابکات له **مَا يُلْقِي** ئه‌وه‌ی - **الشَّيْطَانُ** شه‌یطان (-هاویشتیته ناوی)

فِتْنَةً (-ببێته) فیتنه و تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک **لِلَّذِينَ** بۆ ئه‌وانه‌ی **فِي** له‌ناو - **قُلُوبِهِمْ** دله‌کانیان ((-هه‌یه))

مَرَضٌ نه‌خۆشییەک **وَالْقَاسِيَةِ** و ئه‌وانه‌ی ره‌قه **قُلُوبُهُمْ** دله‌کانیان **وَإِنَّ** و به‌دنیای **الظَّالِمِينَ** سته‌مکاره‌کان

لِي هه‌ر له **شِقَاقٍ** دژایه‌تییه‌کی **بَعِيدٍ** زۆر دوور **(٥٣) وَلِيَعْلَمَ** و تا بزانی **الَّذِينَ** ئه‌وانه‌ی **أُوتُوا** پێیاندراره‌وه

الْعِلْمَ زانین و زانست **أَنَّهُ** که‌وا به‌راستی **الْحَقَّ** هه‌ق و راستی **مِنْ** هه‌ر له **رَبِّكَ** په‌روه‌ردیگارت

فِيَوْمِنَا ئێتر بڕوا بین **بِهِ** یی **فَتُخْبِتُ** جا ملکه‌چی بکات **لَهُ** بۆی **قُلُوبُهُمْ** دله‌کانیان **وَإِنَّ** و به‌دنیای

اللَّهُ خودا **لَهَادَ** هه‌ر هیدایه‌ت ده‌دات **الَّذِينَ** ئه‌و (که‌س) انه‌ی **ءَامَنُوا** بڕویان هێناوه **إِلَى** بۆ

صِرَاطٍ شا ریگایێکی **مُسْتَقِيمٍ** راست و په‌وان **(٥٤) وَلَا يَزَالُ** و به‌رده‌وام ده‌بن **الَّذِينَ** ئه‌وانه‌ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بۆ بڕوابوون **فِي** له‌ناو **مِرْيَةٍ** پارایی و گومان **مِّنْهُ** لێ **حَتَّى** تاكو **تَأْتِيَهُمْ** بۆیان دێت

السَّاعَةِ رۆژی قیامه‌ت **بَعَثَ** له‌پێکا **أَوْ** یا **يَأْتِيَهُمْ** بۆیان دێت **عَذَابٍ** عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ی **يَوْمٍ** رۆژیکی

عَقِيمٍ نه‌زۆکی بێخێر **(٥٥) الْمَلِكِ** هه‌موو مولک و خاوه‌نداری و پادشایی **يَوْمَئِذٍ** ئه‌ورۆژه **لِلَّهِ** بۆ خودایه

يَحْكُمُ ۖ لَهُ حُكْمٌ وَفَرْمَانُهُ وَايَ دَهْكَا ۖ يَبِينُهُمْ ۖ لَهُ نِيَوَانِيَانِ ۖ فَالَّذِينَ ۖ تَهُوْ (كهس) انهى ۖ ءَامَنُوا ۖ بَرَوَايَانِ هِتِنَا

وَعَمِلُوا و کردوویانه الصَّالِحَاتِ کارو کرده‌وه چاکه‌کان فِي لَه‌ناو جَنَّتْ باخ و به‌هشتانی النَّعِيمِ ناز و نیعمه‌ت دان

(۵۶) وَالَّذِينَ كَفَرُوا كُوفِرُوا كُفْرًا كَثِيرًا ۚ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذْبًا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَظِيمًا ۚ

بَایَتِنَا ثابِت و نیشانہ گہورہ کان و معجزاتہ کان **فَاُولٰٓئِكَ** تھوہ تھوان **هُم** بۆیان (ههیه)

عَذَابٌ عه زاب وئەشکەنجەییکی **مُهَيِّنٌ** ریسواکەر (۵۷) **وَالَّذِينَ هَاجَرُوا** کۆچیانکردوه **فِي** لەپیناڤ

سَبِيلِ رِیْگایِ اَللّٰہِ خودا مُم پاشان قُتُلُوا کوزراون اَو یان مَاتُوا مردن

لیرزقهم ئەو بەدلىيای رزق و پۇزيان دەدات **اللّٰه** خودا **رِزْقًا** رزق و روزیەکی **حَسَنًا** چاک و باش

وَإِنَّ و به دُنْیایِ اَللّٰهُ خُودا هُوَ هه رَخْوَى خَيْر چاکترین اَلرِّزْقِین رِزق وِرْزیده ره (٥٨)

لَيْدِ خَلَنِهِمُ به دلتیابی دهیانهینه ناو مُدْخَلًا جیگا و چونه ژووره وهیه ک یَرْضَوْنَهُ یپی رازی بن وَإِنَّ و به دلتیابی

اَللّٰهُ خُودَا لَعَلِّمَ زُورْ زَانَايَ حَلِيْمٌ زُورْ هِيْمَنِيْبِهٖ نَارَامَهٗ (۵۹) ذٰلِكَ نُوْهُ وَمَنْ وَّهَرْ كِهَسِيْكَ

عَاقِب سزای دا بِمِثْلِ به‌هه‌مان شیوهی مَا عَوْقِب نِه‌وهی سزادرابوو بهِ یئی مُم پاشان

زُولَمْ وَ دِهَسْتَدِرِیژِکِرَا عَلَیْهِ لِهَسَهَرِی لَیْنَصْرَهٗ ٲَهَوَه بَه دَلْنِیَا بِ سَهَرِی دِهَخَات اَللّٰهُ خُودَا اِنْ بَیْگُومَان

اَللّٰهُ خُودَا لَعَفُوْ تَه‌وَ‌و اِيْخُوْشِبُوْى غُفُوْر تَه‌وِپِرِى لِيبُوْردهِیہ (۶۰) ذٰلِكَ تَه‌وَه بِاَنَّ بَه‌وِی بِيْگُومَان

اَللّٰهُ خُودا يُوْج - اَيِّل شَهو (-دەخاتە) فِي ناو اَلنَّهَار رۆژگار و - اَلنَّهَار رۆژگار (-دەخاتە) فِي ناو

اَلَيْلَ شَهُوْ وَأَنَّ و بِيْگومان ههَر اَللّٰهُ خُودا سَمِيعٌ تَه‌واو بِيْسَه‌رى بَصِيْرٌ هه‌موو بِيْنَه (٦١) ذٰلِكَ ئَه‌ويان

بِأَنَّ به ئهوهی الله خودا هو ههر خوئی اَلْحَقَّ ههق و راستی ه وَأَنَّ و بهدنیای ئهوهی

مَا يَدْعُونَ دهپرستن و هاوارده که بوی مِنْ - دُونِهِ بیجگه (-له) و هو ئهوه اَلْبَطِل ناههقی و پر وپوچی یه

وَأَنَّ و بیگومان ههر الله خودا هو خوئی اَلْعَلِيِّ بهرز و بلند ی اَلْكَبِير ئهوپه‌ری گه‌وره و مه‌زنه (٦٢)

أَلَمْ تَرَ نهت بینی وه أَنَّ بیگومان که الله خودا أَنْزَلَ دایه‌زاند وه مِنْ له اَلسَّمَاء ئاسمان مَاء ئاوێک

فَتَصْبِحْ جا - اَلْأَرْض زهوی مُحْضَرَّة سه‌وز (-ده‌بیت) إِنَّ بهدنیای الله خودا لَطِيف زۆرورد ئاگه‌دار ه

خَيْر و ته‌واو شاره‌زایه به‌ورد و درشته‌کان ه (٦٣) لَهُ هی ئهوه مَا فِي ئهوهی له‌ناو اَلسَّمَوَات ئاسمانه‌کان

وَمَا ئهوهی فِي له‌ناو اَلْأَرْض زهوی (داهه‌یه) وَأَنَّ و بهدنیای الله خودا لَهُ ههرخوئی

اَلْغَنِيِّ ته‌واو ده‌وله‌مه‌ندی بێ نیازه اَلْحَمِيد و سوپاسکراو و ناسراو به‌سیفات و کاری به‌رزی پیرۆز (٦٤)

أَلَمْ تَرَ نهت بینی وه أَنَّ بیگومان که‌وا الله خودا سَخَّر ره‌خساندوو‌یه‌تی و به‌رباری خسته‌وه لَكُمْ بو ئیوه

مَا ئهوهی فِي هه‌یه له‌ناو اَلْأَرْض زهوی دا وَالْفَلَک و که‌شتی تَجْرِي ده‌گه‌رئ فِي له‌ناو اَلْبَحْر ده‌ریاکان

بِأَمْرِهِ به‌فه‌رمانی ئه‌و وَيُمْسِك و راده‌گرئ اَلسَّمَاء ئاسمان أَنْ نه‌کا تَقَع به‌ریته‌وه عَلٰی سه‌ر

اَلْأَرْض زهوی إِلَّا مه‌گه‌ر بِإِذْنِهِ به‌ ئیزن و ڕێپیدانی خوئی إِنَّ بهدنیای الله خودا بِالنَّاس به‌ خه‌لک ی

لَرُؤُوف زۆر نه‌رم و نیان و میه‌ره‌بانه رَحِيم ئه‌وپه‌ری میه‌ره‌بان و به‌به‌زه‌یه (٦٥) وَهُوَ و ههر ئه‌و خوئی

الَّذِي ئه‌و زاته‌یه که اَحْيَاكُمْ ئیوه‌ی زیندوو‌کردۆته‌وه ثُمَّ پاشان يُمِيتُكُمْ ده‌تانمرئئ ثُمَّ پاشان

يُحْيِيكُمْ زیندوو‌تان ده‌کاته‌وه إِنَّ بهدنیای اَلْإِنْسُن مَرُوف ههر زۆر ناشوکرانه‌یه (٦٦)

لِكُلِّ بُوْهَمُوو اُمَّةٌ ثوممهت و گهلېك جَعَلْنَا وامانكردوه ، وامانداناوه مَنَسَكَا دروشم و جوړه عيادهتېك

هَمْ ئهوان نَاسِكُوه لهسهرى دهرؤن له عيادهتكردن فَلَايَزُعْنَكْ جا با كېشهت له گهل نه كهن فِي له

الْأَمْرَ فهمايشت و كاره كان وَأَدْعَ و بانگ بكه إِلَى بُولَاي رَبِّكَ پهروه ريگارت إِنَّكَ به دُنْيَاي تُو لَعَلَى لهسهر

هُدًى هيدايت و بښمونيكي مُسْتَقِيمَ راسْت و رهوان ي (٦٧) وَإِنْ و نه گهر

جَدُّوكْ دهمه قاله و كېشمه كېشميانكرد له گهلْت فَقُلْ ئهوه بلَى اَللّٰهُ خودا اَعْلَمَ زاناتر و ئاگادارتره بِمَا بهوهى

تَعْمَلُونَ ئيوه دهيكهن (٦٨) اَللّٰهُ خودا يَحْكُمُ حوكم و ناوېژيوى دهكا بَيْنَكُمْ له نيوانتان يَوْمَ پوژى

الْقِيَمَةِ قيامهت (ههلسانهوه له گوره كان و به پاوهستان له مهيدانى مه حشر) فِيمَا دهر بارهى ئهوهى كُنْتُمْ پېشان

فِيهِ تيايدا تَخْتَلِفُونَ ناكوكتان دهكرد (٦٩) اَلَمْ تَعْلَمْ اَنْ ئهى نه تزانيوه كهوا بېگومان ههر اَللّٰهُ خودا

يَعْلَمُ دهزانى مَا فِي چى ههيه لهناو السَّمَاءِ ئاسمان وَالْأَرْضِ و زهوى اِنْ به دُنْيَاي ذٰلِكَ ئهوه فِي لهناو

كِتَبٍ نوسراو وكيتابيكي ه اِنْ به دُنْيَاي ذٰلِكَ ئهوه عَلَى بُوْ اَللّٰهُ خودا يَسِيرٌ زور ئاسانه (٧٠)

وَيَعْبُدُونَ و ئهوان دهپهرستن مِنْ له دُون غهبرى اَللّٰهُ خودا مَا لَمْ يَنْزِلْ ئهوهى داينه به زاندووه بِهِ يٰي

سُلْطٰنًا (هيچ) به لگه و دهسهلاتى وَمَا و ئهوهى لَيْسَ نيه هُمْ بۇيان بِهِ دهر بارهى وى

عَلَّمَ (هيچ) زانست و زانياريك وَمَا و نيه لِلظَّالِمِينَ بُوسته مكاره كان مِنْ (هيچ) نَصِيرٍ پشتيوان و سه رخه ريك

(٧١) وَإِذَا وَهكائى ثَلٰى دهخويندريتهوه عَلَيْهِمْ به سهريان اَيُّنَّا ئايه ته كانمان يَنْبُتْ ههمووى پوون و ئاشكران

تَعْرِفَ - فِي له وُجُوْه دهم و چاوه كانى الَّذِينَ ئهوانهى كَفَرُوا كوفريانكرد و بى پروابوون

الْمَنكَرُ خراپه و کاری ناپهسند (-دهناسیهوه) يَكَادُونُ خهريکه يَسْطُونُ پهلاماربدهنه بِالَّذِينَ ئهوانه‌ی

يَتْلُونَ ده‌خوټينه‌وه عَلَيْهِمْ به‌سهریان ءَايَتِنَا ئايه‌ته‌کانمان قُلْ بَلَىٰ أَفَأَنْتُمْ ئايا هه‌والتان پي‌بدهم بِشَرِّ به‌خراپتر

مِنْ لَهُ ذَلِكُمْ ئه‌وه؟ النَّارُ ئاگر ه‌که (ی دۆزه‌خ) وَعَدَهَا - اللَّهُ خودا (-به‌ئینی داوه) الَّذِينَ به‌ئوانه‌ی

كَفَرُوا کوفریانکردوه و بروایان نه‌هینا وه وَبِئْسَ و خه‌راپترین الْمَصِيرُ چاره‌نووس و سه‌ره‌نجام ه (٧٢)

يَا أَيُّهَا هُوَ ئه‌ی النَّاسِ خه‌لکینه ضَرْبٌ - مَثَلٌ نمونه‌یه‌ک (-داریژرا) فَاسْتَمِعُوا جا گوئیگرن لَهُ بۆی

إِنَّ به‌دُنْیایی الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی تَدْعُونَ هاواریان لیده‌که‌ن و ده‌یانپه‌رستن مِنْ لَهُ دُونُ غه‌یری اللَّهُ خودا

لَنْ يَخْلُقُوا هه‌رگیز دروست ناکه‌ن ذُبَابًا مِثْلَکِ وَلَوْ هه‌رچه‌ند اجْتَمَعُوا کۆبینه‌وه لَهُ بۆی وَإِنْ و ئه‌گه‌ر

يَسْلُبُهُمْ لَیْیَان به‌ئێ آلذُّبَابِ مِثْلَ شَيْءٍ لَا - يَسْتَقْدُوهُ رزگاری (-نا) که‌ن مِنْهُ لِي

ضَعْفٌ لا‌واز ه (بوو) الطَّالِبِ داواکار وَالْمَطْلُوبِ و داواکراو (٧٣) مَا قَدَرُوا قه‌دریان دانه‌ناوه بۆ اللَّهُ الله

حَقٌّ هه‌قی و شایسته‌ی قَدَرِهِ قه‌درو پایه‌ی ئه‌و إِنَّ به‌دُنْیایی اللَّهُ خودا لَقَوِي هه‌ر زۆر به‌هێزی

عَزِيزٌ زالی باله‌ده‌ست ه (٧٤) اللَّهُ خودا يَصْطَفِي هه‌لده‌بژێری مِنْ لَهُ الْمَلِكَةُ فره‌شته‌کان

رُسُلًا نێردراوانیک وَمِنْ و له النَّاسِ خه‌لک (یش) إِنَّ به‌دُنْیایی اللَّهُ خودا سَمِيعٌ ته‌واو بیسه‌ری ی

بَصِيرٌ هه‌موو بینه (٧٥) يَعْلَمُ (خودا) ده‌زانی مَا بَيْنَ جی (هه‌یه) له‌به‌ر أَيْدِيهِمْ ده‌سته‌کانیان وَمَا ئه‌وه‌ی

خَلْفَهُمْ له‌ دوايان ه وَإِلَى وهه‌ر بۆ اللَّهُ خودا تَرْجِعُ ده‌گێدریته‌وه الْأُمُور کار و فه‌رمانه‌کان (٧٦)

يَا أَيُّهَا هُوَ ئه‌ی الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی ءَامِنُوا بروتان هیناوه ارْكَعُوا کړنۆش به‌رن وَاسْجُدُوا و سوژده‌ به‌ن

وَأَعْبُدُوا و بپەرستن رَبَّكُمْ پەرورەدیگارتان وَأَفْعَلُوا و بکەن أَخَيْرَ خیر و چاک ه لَعَلَّكُمْ به نکو ئیوه

تُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ سەربکەون و سەرفراز بن وَجْهِدُوا و جیهاد بکەن فِي له پێناو اللَّهِ خودا حَقّ -

جِهَادِهِ جیهاد و تیکۆشانی (-شایسته و ههق) هُو ئهو أَجْتَبَكُمْ ئیوهی هه لێزاردوه وَمَا و-

جَعَلَ دای (-نه) ناوه عَلَيْكُمْ له سەرتان فِي له الدِّينِ ئاین دا مِنْ (هیچ) حَرْج ناره حەقی و ئیجراجی هک

مِلَّةً ئاینی أَپَیْكُمْ باوکتان إِبْرَاهِيمَ (پێغه مبه‌ر) ئیبراهیم هُو ئهو سَمَّكُمْ ئیوهی ناوناوه

الْمُسْلِمِينَ موسلمان (ملکه چکاره‌کان) مِنْ له قَبْلَ پێشا وَفِي و له هَذَا ئه‌وه‌دا لِيَكُونَ تا-

الرَّسُولَ پێغه مبه‌ر (-ببیته) شَهِيداً شایه‌ت و ئاگه‌دار عَلَيْكُمْ به‌سەرتان ، له‌سەرتان وَتَكُونُوا و ئیوه‌ ببه‌

شُهَدَاءَ شایه‌ت عَلَى له‌سەر النَّاسِ خه‌لک فَأَقِيمُوا جا رێک و دامه‌زراو بکەن الصَّلَاةَ نوێزان

وَأَتُوا و بێنن و ببه‌خشن الزَّكَاةَ زه‌کات (پاککاری و بره‌ودان) وَأَعْتَصِمُوا و توند ده‌ستبگرن و په‌نا بگرن

بِاللَّهِ به‌خودا هُو ئهو مَوْلَكُمْ دۆست و پشتیوانتانه فَنِعْمَ ئیتر چاکترین الْمَوْلَى دۆست وَنِعْمَ و نِعْم

النَّصِيرَ دۆست و پشتیوان (٧٨)